

Шапочка у глині,  
Сажа на коліні,  
Пальчики зелені,  
Плаття у смажені.  
У смажені навіть ніс,  
На щоках сліди від сліз.  
Отака Ганнуля,  
Дівчинка-бруднуля.

Вранці вона встала —  
Постіль не прибрала.  
І надула губки:  
— Нащо чистить зубки? —  
Умивалась нашвидку:  
Бруд увесь — на рушнику.  
Отака Ганнуля,  
Дівчинка-бруднуля.

Мама доню одягла,  
В коси бантик заплела.  
Відійшла лиш мама —  
Бантик під ногами.  
Отака Ганнуля,  
Дівчинка-бруднуля.

За обідом прямо  
Влізла в суп руками.  
Надкусила пиріжок  
І поклала в фартушок.  
Стала руки витирать —  
На скатерці пальці знать.  
Отака Ганнуля,  
Дівчинка-бруднуля.

У машину та візок  
Сиплють хлопчики пісок.  
А вона піском мерщій  
Наповни беретик свій.  
Отака Ганнуля,  
Дівчинка-бруднуля.

Є у неї іграшки:  
Слон, ведмедик і ляльки,  
Тільки всі вони сумні, —  
Бо занедбані, брудні.  
Отака Ганнуля,  
Дівчинка-бруднуля.

Ось трима вона в руці  
Кольорові олівці —  
І уже біля вікна  
Розмальована стіна.  
А до столу сіла —  
Розлила чорнило.  
Отака Ганнуля,  
Дівчинка-бруднуля.

В пальтечку своїм новім  
Вийшла вона з дому,  
А вернулася у дім  
Ніби у старому.  
— З гірки я спускалась,  
На пальті каталась! —  
Отака Ганнуля,  
Дівчинка-бруднуля.

Спать вона лягала —  
Не помила ніжки.  
Плаття і панчішки

Кинула під ліжко.  
Отака Ганнуля,  
Дівчинка-бруднуля.

Після дощичу в дворі  
Любо гратись дівворі.  
Всі такі гарненькі,  
Всі такі чистенькі.  
Тільки — де Ганнуля,  
Дівчинка-бруднуля.

Вся замурзана, брудна,  
Неохайна дуже, —  
Подивіться: ось вона  
Влізла у калюжу.  
Як у вашім дитсадку  
Ви зустрінете таку, —  
То скажіть їй хором:

— С О Р О М !  
С О Р О М !  
С О Р О М !